

[Handelsministeren]

herfor, pålægge elforsyningsvirksomhederne at anvende bestemte former for energi i produktionen. Den eksisterende lovgivning giver imidlertid ikke regeringen hjemmel til at bestemme, hvor elværkerne skal foretage deres brændselsindkøb.

Regeringen har ikke aktuelle planer om at foreslå en sådan lovgivning. Imidlertid er det klart, at det med udsigt til en situation, hvor op mod 80 pct. af elforsyningen er afhængig af kulimport, nærmere må overvejes, hvorledes der mest hensigtsmæssigt kan gennemføres en spredning og en underbygning af aftaler om sådan import. Det må her også indgå i overvejelserne, hvor sikre de enkelte potentielle kulleverandører må antages at være, også på længere sigt.

Efter regeringens opfattelse begrænses forsyningsikkerheden vedrørende kulleverancer fra Sydafrika væsentligt af de usikre udsigter for den politiske udvikling i det sydlige Afrika. Også af denne grund bør importen af kul fra Sydafrika, i det omfang det er muligt, søges erstattet af import fra andre lande.

Det er ikke kun i Danmark, at interessen for at anvende kul i energiforsyningen er voksende. Som et led i de vestlige industrilandes bestræbelser på at nedbringe deres afhængighed af importeret olie udfoldes der af disse lande betydelige bestræbelser på at erstatte olie med kul, og inden for Det internationale Energiagentur, IEA, behandles for tiden forslag, der sigter i den retning ved på forskellig vis at fremme og sikre samhandel med kul inden for denne kreds af lande.

En væsentlig forøgelse af denne samhandel forudsætter åbning af nye miner og udbygning af havne og andre transportfaciliteter hos eksportørerne og modtagefaciliteterne hos importørerne; en udbygning, der for danske elværkers vedkommende er i fuld gang, og lad mig tilføje, det er en kostbar udbygning både for eks- og importører.

Blandt IEA-landene er navnlig Canada og USA mulige oversøiske eksportører af kul, og hertil kommer Australien, som netop har besluttet at blive medlem af IEA. Af speciel interesse for Danmark er også mulighederne for køb af kul inden for EF.

At etablere nye realistiske muligheder for en øget samhandel med kul er imidlertid en tidkrævende proces, og gennemførelsen af de nødvendige investeringer forudsætter, at der gennem politisk medvirken skabes et gunstigt

klima herfor. Ved at støtte de igangværende bestræbelser på at fremme handelen med kul såvel inden for IEA som inden for EF søger regeringen at medvirke til at skabe det fornødne grundlag for, at kulimporten sikres bedst muligt gennem indgåelse af langtidskontrakter og samarbejdsaftaler. Regeringen har tillid til, at elværkerne, også for at sikre elforsyningen, vil vide at udnytte de muligheder, som forventes at fremkomme, og at de er fuldt opmærksomme på det u hensigtsmæssige i at bringe sig i forsyningsmæssig afhængighed af politisk usikre områder.

På denne baggrund og med henvisning til udenrigsministerens tidligere fremsatte klare udtalelser, som jeg har citeret, og hvoraf det fremgår, at regeringen ikke kan støtte en forbudslovgivning, må jeg afvise det foreliggende forslag.

Poul Nielson (S):

Debatten i dag om dette forslag er jo i realiteten en fortsættelse eller i et vist omfang en gentagelse af førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 42 den 29. november sidste år, idet det drejer sig om et enkelt punkt. Det vil på den baggrund naturligvis ikke være muligt at føje noget nyt til med hensyn til socialdemokratiets stilling: vi er fortsat af den mening, at danske elskaber bør købe kul andre steder end i Sydafrika.

Det har i den almindelige energipolitiske debat været fremhævet, at vi af forsyningsikkerhedsmæssige grunde ikke burde afskære os fra at købe kul, heller ikke i Sydafrika, men vi ser faktisk dette spørgsmål som værende lige omvendt. Vi mener, at det med ganske stærk vægt må indgå i energiforsyningsmæssige overvejelser, at forudsætningen for, at vi i fremtiden på længere sigt kan sikre os en stabil forsyningsmulighed fra Sydafrika, meget vel netop kan være, at vi nu undlader at købe kul i Sydafrika.

Vores standpunkt med hensyn til formen og karakteren af henstillingen om dette spørgsmål til elskaberne er også uændret. Vi mener, henstillingen sidste forår var formuleret sådan, at den ikke var til at misforstå, og vi finder det nødvendigt og faktisk også rimeligt, at man nu afventer drøftelsen mellem regeringen og Elsam om, hvordan indstillingen kan føres ud i livet.